

Medlemmer af Folketinget Jonas Dahl (SF), Mette Frederiksen (S), Lone Dybkjær (RV) og Line Barfod (EL) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af fixerum for stofmisbrugere som et led i den skadereducerende og behandlingsmæssige indsats på narkotikaområdet.
(Beslutningsforslag nr. B 145).

Medlemmer af Folketinget Karl H. Bornhøft (SF) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om familieorienteret alkoholbehandling.
(Beslutningsforslag nr. B 146).

Medlemmer af Folketinget Özlem Sara Cekic (SF) og Line Barfod (EL) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ret til behandling til selvmordstruede.
(Beslutningsforslag nr. B 147).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 31:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren: Hvilke initiativer vil ministeren tage efter øst-aftalens udløb for at forhindre social dumping og sikre samme løn-, ansættelses- og arbejdsvilkår til alle, der arbejder i Danmark?

Af Line Barfod (EL), Per Clausen (EL), Johanne Schmidt-Nielsen (EL) og Frank Aaen (EL).

(Anmeldelse 17.02.2009. Fremme 19.02.2009.

Eventuel afstemning udsættes til tirsdag den 31. marts 2009).

Kl. 10:03

Formanden:

Jeg gør lige opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til tirsdag den 31. marts.

Den første, der får ordet, er fru Line Barfod som ordfører for forespørgerne, til begrundelse for forespørgslen.

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Line Barfod (EL):

Tak. Vi har rejst denne forespørgsel, fordi vi mener, at det er af afgørende betydning, at vi sikrer, at der er lige vilkår på det danske arbejdsmarked; at vi sikrer, at vi kan fastholde ordentlige løn- og arbejdsvilkår; at vi ikke tillader social dumping i Danmark. Alle partier i Folketinget siger jo, at de er enige i det, når man spørger dem, men når det kommer til den praktiske udmøntning, ser det anderledes ud.

I de seneste år har fagbevægelsen ført en hård kamp og brugt kæmpe ressourcer på at gå ud og arbejde imod social dumping og for at sikre, at der er ordentlige vilkår; for at sikre, at de mennesker, der kommer hertil fra andre lande, ikke bliver groft udnyttet og snydt.

Senest har vi set en konflikt i Rødovre, hvor en bygherre har haft det ene polske firma efter det andet ind over, som har snydt og bedraget deres ansatte. Og bl.a. har det seneste firma ifølge fagforeningen skyldt deres ansatte 600.000 kr. i manglende løn for at leve op til overenskomsterne.

Fagbevægelsen har ført konflikten og har vundet over det seneste firma. Der er nu indgået overenskomst, og firmaet har lovet at betale det, de skylder. Men det, der står tilbage, og som fagbevægelsen så henvender sig til os om, er, at firmaerne jo gang på gang er stoppet, og så har de efterladt en ubetalt regning til samfundet for skat og moms, og de efterlader også ofte en ubetalt regning i form af underbetaling af deres ansatte.

Der er altså behov for, at vi fra Folketingets side går ind og sikrer, at der er den nødvendige regulering på området, og at man går ind og sikrer, at der også er de nødvendige ressourcer fra myndighedernes side.

Sagen her fra Rødovre viser med al ønskelig tydelighed, som fagbevægelsen skriver, at der så let som ingenting kan ske omgåelse af udstationeringsloven. Jeg har her et citat fra brevet fra fagbevægelsen:

Bygherren har erkendt, at det i praksis er ham, der leder og fordeler arbejdet. Det er således ikke udstationeringsforhold i lovens forstand, men helt almindelig arbejdsudlejning, som der derfor burde betales almindelig indkomstskat af. Det sker imidlertid ikke, og vi har anmeldt dette forhold til SKAT. Citat slut.

Der er en række problemer med den manglende registrering, med manglende opfølgning fra både SKAT's og fra politiets side, og der er altså behov for, at vi får et klart svar fra regeringen – det håber jeg vi får om lidt fra beskæftigelsesministeren – på, hvordan regeringen vil sikre, at der er den nødvendige lovgivning til at sikre, at vi får fulgt op på de her firmaer. Hvordan vil man sikre, at der er de nødvendige ressourcer hos politiet og hos SKAT og den nødvendige vilje til faktisk at gøre noget for at sikre lige vilkår?

Kl. 10:06

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Så er det beskæftigelsesministeren for at give en besvarelse.

Kl. 10:06

Besvarelse

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der var i sin tid mange bekymringer for, hvad EU-udvidelsen ville indebære. Med østaftalen fandt vi en løsning, hvor vi på den ene side åbnede det danske arbejdsmarked og på den anden side krævede, at østeuropæiske arbejdstagere skulle arbejde på danske løn- og ansættelsesvilkår, og overordnet set må vi konstatere, at EU-udvidelsen og østaftalen har været en succes.

Åbningen af arbejdsmarkedet har ikke ført til ubalancer. Tværtimod har tilgangen af arbejdskraft været med til at afhjælpe flaskehalsproblemer, og det har været værdifuldt for danske virksomheder at have mulighed for at besætte ledige stillinger med østeuropæisk arbejdskraft. Det har været afgørende for at kunne fastholde ordretilgangen og økonomisk vækst i en situation med alvorlig mangel på arbejdskraft.

Samtidig har østaftalen muliggjort en gradvis omstilling til en situation med fri bevægelighed i et udvidet EU. I takt med udfasningen af aftalen har parter og myndigheder forberedt sig, f.eks. har nogle fagforeninger ansat polsktalende personale, og myndighederne har løbende styrket kontrolindsatsen. Det vender jeg tilbage til. Østaftalen har på den måde givet os mulighed for under kontrollerede former at følge udviklingen og løbende vurdere konsekvenserne af udvidelsen.

Samtidig har østaftalen fungeret som et vigtigt politisk signal om, at arbejde i Danmark skal ske på danske vilkår. Men overgangsordningen er kun og skal kun være et overgangsphenomen.

Fra 1. maj vil det være op til arbejdsmarkedets parter at regulere løn- og arbejdsvilkår for østeuropæere, ligesom de i mere end hundrede år har gjort det i forhold til andre grupper på det danske arbejdsmarked. Regeringen negligerer ikke de problemer, der også kan være forbundet med at åbne arbejdsmarkedet, og det skal jeg straks komme ind på.

Først vil jeg dog lige gøre begreberne klart, for når man taler om østudvidelsen og i den forbindelse om social dumping, er det vigtigt at skelne mellem på den ene side de individuelle arbejdstagere, der kommer herop på egen hånd og bliver ansat hos en dansk arbejdsgiver, og på den anden side de udstationerede arbejdstagere, der er ansat af en østeuropæisk virksomhed, som leverer en tjenesteydelse i Danmark. De individuelle arbejdstagere er omfattet af østaf-talens overgangsregler. Siden udvidelsen har der imidlertid været fri adgang for tjenesteydelser og dermed for udstationerede arbejdstagere fra de nye EU-lande.

Det er altså kun forholdene for de individuelle arbejdstagere, der ændrer sig, når østaf-talen ophører den 1. maj. For udstationerede arbejdstagere gælder det såkaldte udstationeringsdirektiv, som vi i Danmark har implementeret ved udstationeringsloven. Efter udstationeringsloven skal udenlandske virksomheder, der leverer tjenesteydelser i Danmark, leve op til de danske regler om bl.a. arbejdsmiljø, ferie og ligebehandling.

Danmark har valgt ikke at stille krav om en lovfastsat mindsteløn, som udenlandske virksomheder skal efterleve under udstationeringen i Danmark. Det ville nemlig kræve, at vi skulle fastlægge en mindsteløn ved lov, som skulle gælde generelt, og altså også for danske virksomheder. Det ville være i modstrid med den danske model, hvor det jo er op til arbejdsmarkedets parter at fastlægge løn- og ansættelsesvilkår gennem kollektive overenskomster.

Men den udenlandske tjenesteyder må, som en dansk virksomhed i en tilsvarende situation, berede sig på at kunne blive mødt med krav om at tegne overenskomst. Parterne ønsker et sådant system og har frabedt sig, at vi begynder at lovgive på området. Ser vi på myndighedsindsatsen har det været vigtigt for regeringen og for partierne bag østaftalen at sikre en fortsat indsats mod omgåelse af danske skatteregler og arbejdsmiljøregler. Og som det også fremgår af den aftale, forligskredsen indgik i december, er der tale om en flerstrengt indsats.

Kl. 10:11

Siden 1. maj 2008 har det været et krav, at udenlandske tjenesteydere, som udstationerer medarbejdere i Danmark, skal lade sig registrere i det såkaldte RUT-register. RUT bruges af Arbejdstilsynet, SKAT, politiet og Arbejdsmarkedsstyrelsen som led i overvågningen af arbejdsmarkedet og ved kontrol af, om gældende regler overholdes. Arbejdsmarkedets parter har også adgang til oplysninger om, hvilke virksomheder der aktuelt leverer tjenesteydelser i Danmark fordelt på brancheområder samt oplysninger om kontaktpersoner for de enkelte virksomheder.

SKAT har udenlandsk arbejdskraft som et tema i deres indsatsstrategi i 2009 og vil gennemføre mindst seks kontrolaktioner i år. SKAT har også ved virkning fra 1. januar oprettet et landsdækkende center, som hedder Udland, og Skatteministeriet har nedsat en arbejdsgruppe, som skal se på initiativer til at imødegå udenlandske virksomheders snyd med momsbetaling.

Arbejdstilsynet vil i 2009 gennemføre fire bygge- og anlægsaktioner direkte målrettet udenlandsk arbejdskraft. Der er her tale om aktioner, der ligger ud over Arbejdstilsynets generelle indsats, hvor udenlandske virksomheder underkastes tilsyn på samme vilkår som danske virksomheder. Arbejdstilsynet og SKAT vil gennemføre samordnede kontrolfunktioner, fordi det har vist sig at give gode resultater.

Også politiet har bekæmpelse af illegal arbejdskraft som et særlig prioriteret indsatsområde, og der er udarbejdet en handleplan på området, som bl.a. omfatter udarbejdelse af lokale strategier for indsatsen, årlige analyser på baggrund af statistik om illegalt arbejde, fortsat deltagelse i SKAT's Fairplay-aktion og gennemførelse af kurser om håndtering af sager på området.

Jeg kan også nævne, at Arbejdsmarkedsstyrelsen fortsat vil overvåge tilgangen af udenlandsk arbejdskraft, nu med et udvidet nøgletalssystem, som vil omfatte arbejdstagere fra hele EU, også udstationerede arbejdstagere, samt arbejdskraft fra tredjelande.

Endelig har vi også i regi af Beskæftigelsesministeriet etableret en pulje til oplysning om det danske arbejdsmarked, som skal bidrage til, at udenlandske arbejdstagere og tjenesteydere ved, hvilke spilleregler der gælder på det danske arbejdsmarked.

Alle de tiltag, jeg har nævnt, har regeringen aftalt sammen med kredsen af partier, som står bag østaftalen, så der skal ikke herske tvivl om, at regeringen og de partier, der står bag østaftalen, tager det meget alvorligt, at spillereglerne på det danske arbejdsmarked overholdes. Vi har haft et godt samarbejde og en god dialog om disse spørgsmål, hvor også arbejdsmarkedets parter har været inddraget, så jeg går ud fra, at aftalepartierne fortsat vil stå ved østaftalen og i dette regi drøfte udviklingen og tage stilling til eventuelle nye tiltag.

Når det er sagt, vil jeg gerne slutte af med at sige, at det er vigtigt, at vi får en nuanceret debat på det her område og undgår, at debatten får slagside og kun fokuserer på de negative historier. Langt flertallet af de østarbejdere, der er kommet til Danmark siden udvidelsen, bidrager positivt og under ordnede forhold til den danske samfundsøkonomi. Det skylder vi at sige, så vi undgår unuancerede skræmmekampagner.

Kl. 10:15

Formanden:

Tak til beskæftigelsesministeren for besvarelsen. Så går vi over til forhandlingen, og den første, der får ordet, er fru Line Barfod som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 10:15

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne sige til ministeren, at jeg intet ønske har om at føre unuancerede skræmmekampagner, men jeg mener, det er fuldstændig afgørende, hvis vi skal sikre, at der ikke bliver ført skræmmekampagner, hvis vi skal sikre, at der ikke bliver grobund for et voldsomt fremmedhad i Danmark, at vi så gør en kæmpe indsats for at sikre, at der er lige vilkår.

Vi har skræmmende eksempler fra andre lande på, hvad der sker, når vi får så voldsom en krise som den, vi står midt i nu – en krise, som de fleste sammenligner med depressionen. Det er ikke, fordi jeg synes, at vi overhovedet skal skræmme med, hvad der skete dengang, jeg tror ikke, det kommer til at gå så galt, og vi får aldrig en gentagelse af den historie. Men vi risikerer, hvis ikke vi gør en stor indsats, at nogle af de samme tendenser vil ramme os igen. Det er noget, man diskuterer i resten af Europa, i andre

dele af verden, og som vi også bliver nødt til at tage meget alvorligt og diskutere i Danmark. Hvordan sikrer vi, at der ikke kommer social dumping; hvordan sikrer vi, at vi bliver ved med at holde fast i, at vi vil have lige vilkår, hvordan sikrer vi, at vi gør en fælles indsats mod, at der er mennesker, der bliver udnyttet og udbyttet, i stedet for at det bliver de mennesker, der bliver udnyttet, som kommer til at undgå, og som man ser der bliver rettet kampagner imod.

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg har jo lige været i Indien, hvor vi i byen Mumbai hørte om, at man der havde en kampagne fra nogle af de højernationalistiske partier og bevægelser side mod arbejdere, der kom fra andre dele af Indien. Jeg mener, det er afgørende, at vi fælles prøver at gøre en indsats for at sikre, at vi ikke kommer til at se den slags i Danmark, ligesom jeg mener, at man fælles i fagbevægelsen i Europa skal kæmpe for, at vi ikke skal have det i Europa. Det mener jeg altså ministeren også bør være meget optaget af at sikre. Hvis vi skal undgå det, kræver det, at man også giver fagbevægelsen de instrumenter, der skal til, for at sikre lige vilkår.

Byggefagenes Samvirke har opstillet ni krav, som de har sendt til os. Det handler bl.a. om noget af det, som regeringen kunne være med til at sikre, det, som vi har prøvet at rejse flere gange, nemlig at der ved offentlige udbud skal stilles krav om, at det er på overenskomstmæssige vilkår. Det burde være indlysende, at man fra det offentliges side siger: Vi vil ikke være med til social dumping, vi kræver overenskomstmæssige vilkår. Det er også det, vi har forpligtet os til med ILO-konventionen.

Vi kunne sikre, at alle virksomheder, der arbejder i Danmark, skal være registrerede, og at fagbevægelsen får fuld adgang til de oplysninger, der skal være i RUT-registeret. Der burde være en bødestraf til de firmaer, som ikke sikrer, at de er registrerede i RUT-registeret. Regeringen er jo på alle mulige andre områder meget optagede af, at man med bøder og økonomiske sanktioner kan påvirke mennesker i forskellige situationer. Når vi snakker firmaer, der laver en økonomisk kalkule på, hvad der kan betale sig, så er der i hvert fald rigtig gode muligheder for at påvirke dem ved at sige, at der er en bødestraf, hvis ikke de sørger for at være registrerede. Så det var en oplagt mulighed for regeringen.

Også noget så banalt som, at der er et skilt på arbejdspladsen, så man kan se, hvem det er, der arbejder der, hvad det er for et firma, hvad det er for nogle arbejdere, ville det være oplagt for regeringen at indføre. Det ville også være en oplagt mulighed, at fagbevægelsen har adgang til at komme på arbejdspladserne for at sikre, at fagbevægelsen kan fortsætte med den kæmpe indsats, de nu har gjort i flere år, for at sikre lige vilkår.

Så der er mange ting, der kunne gøres fra regeringens side, hvis man ville og faktisk var reelt optaget af at sikre lige vilkår. Det håber jeg vi kan få nogle tilsagn om under debatten fra ordførerne, altså at man faktisk vil gå ind og se på de krav, som fagbevægelsen er kommet med, og hvor de har peget på, at det er det her, der skal til, hvis vi skal sikre lige vilkår.

Det handler også om at sikre, at der er resourcerne. Det er fint, at ministeren fortæller, at der kommer fire aktioner ekstra i år fra Arbejdstilsynet, men der er også brug for at få at vide, om politiet med de nedskæringer, de skal igennem, fordi de har overskredet deres budgetter, med den kæmpe fokus, de er nødt til at lægge på skyderier og andet, så vil kunne gøre en ekstra indsats på det her område, eller om det er noget, der bliver nedprioriteret. Det må være muligt for regeringen at svare på, og det må være muligt at sige, hvad den politiske holdning er til, hvad der skal ske.

Jeg skal på vegne af Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at der konstant er tilfælde, hvor udenlandsk arbejdskraft udnyttes på løn- og arbejdsvilkår, der ligger langt under dansk standard, pålægger Folketinget regeringen at tage initiativ til lovgivning, der kan sikre – solidaransvar,
– krav om overenskomst ved offentlige udbud
– introduktion til den danske model for udlændinge, der arbejder i Danmark,
– registrering af alle udenlandske virksomheder, der leverer ydelser i Danmark,
– fuld adgang for fagbevægelsen til RUT-registeret samt bodepålæg til virksomheder, der ikke er registreret,
– skiltning på byggepladser, der viser alle på pladsen udførende virksomheder,

- fagbevægelsen adgang til kopi af lønsedler m.m., og
- at virksomhedsejere, der gentagne gange overtræder arbejdsmiljøregler groft, udeldes at lade sig registrere eller bryder moms- og skatteregler, fratages retten til at drive virksomhed.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 50).

Kl. 10:21

Formanden:

Tak. Dette forslag til vedtagelse indgår så i de videre forhandlinger. Der har ikke været ønske om korte bemærkninger, og det betyder, at vi siger tak til fru Line Barfod.

Næste ordfører er hr. Jens Vibjerg.

Kl. 10:21

(Ordfører)

Jens Vibjerg (V):

Den forespørgsel, vi behandler her i dag, er jo indholdsmæssigt stort set det samme som B 10, som blev behandlet tidligere i denne samling. Jeg ved ikke, om det er rønnebærrene, der er sure, eller hvad det er, der får Enhedslisten til gang på gang at drøfte det samme emne. Det er selvfølgelig træls at stå uden for en aftale, specielt en aftale, der virker. Ellers må det jo betyde, at Enhedslisten slet ikke tror på den danske model, men det gør vi i Venstre.

Regeringen, herunder Venstre, har siden øst-udvidelsen været optaget af på den ene side at give de nye lande muligheder, altså at blive fuldgyldige medlemmer af EU-samarbejdet, og på den anden side sikre ordentlige løn- og ansættelsesvilkår for dem fra de nye lande, der kommer her til landet. Vi har ikke accepteret og vil ikke acceptere et A- og et B-hold på det danske arbejdsmarked. Derfor indgik vi østaftalen, og derfor har vi også indrettet og indretter fortsat fremtiden efter aftalens udløb den 1. maj.

Vi må sige, at det har været en succes. Det skyldes selvfølgelig ikke kun aftalen, det skyldes også, at vi har en velfungerende arbejdsmarkedsmodel, hvor arbejdsmarkedets parter spiller en meget væsentlig rolle. Vi har set, at modellen virker, det er altså ikke noget, vi bare siger ved skåltaler; modellen viser sin styrke i praksis. Det skyldes også myndighedernes gode samarbejde indbyrdes og med de faglige organisationer. Vi har fulgt udviklingen nøje og løbende justeret tiltagene, og vi vil fortsat følge udviklingen nøje, så vi også i fremtiden sikrer et velfungerende arbejdsmarked, der er åbent, men ikke ender i et A- og et B-arbejdsmarked.

Jeg synes, at vi i forligskredsen har haft et godt samarbejde om at løse de udfordringer, der har været. Vi var selvfølgelig forud for udvidelsen usikre på, hvad det ville betyde for det danske arbejdsmarked. Hvis jeg i dag skal gøre status over de 5 år, vil jeg sige, at det er gået bedre, end jeg i mine allerlyseste øjeblikke havde turdet håbe på. Jeg vil godt gentage, at efter min opfattelse har den danske model vist sin styrke. Har jeg tidligere været i tvivl, er den tvivl fejlet af bordet. I Venstre er vi helt overbeviste om, at den danske model, myndighedernes fælles indsats og samarbejdet myndighederne og organisationerne imellem vil sikre et ordentligt dansk arbejdsmarked, også efter den 1. maj.

Kl. 10:24

Formanden:

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 10:24

Line Barfod (EL):

Jeg synes jo, at det er lidt utroligt, at Venstres ordfører kan stå og sige, at det hele er rosenrødt og alting er godt, når vi samtidig gang på gang hører om sager som den, der lige har været i Rødovre, hvor det ene udenlandske firma efter det andet bliver brugt som stråmænd til at udnytte bl.a. folk fra Polen, som bliver groft snydt for deres løn. Firmaet snyder det danske samfund for moms og skat, og arbejderne bliver tvunget til at leve under elendige vilkår på byggepladsen.

Mener hr. Jens Vibjerg virkelig, at det er udtryk for, at alt er rosenrødt og det hele går godt, eller mener hr. Jens Vibjerg faktisk, at der er brug for, at vi gør det bedre og sikrer, at der ikke er mennesker i Danmark, der bliver budt den slags vilkår, og sikrer, at virksomheder ikke kan slippe af sted med konstant bare at få nye underentreprenørstråmandsfirmaer ind, som snyder samfundet?

Kl. 10:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:25

Jens Vibjerg (V):

Vi har selvfølgelig brodne kar både blandt danske virksomheder og udenlandske, der kommer her til landet. Men vi har jo set, at de gang på gang bliver taget. Hvad enten det nu er organisationerne, der er ude at få hanket op i dem og lavet en overenskomst, eller det er myndighederne, SKAT, politi eller Arbejdstilsynet, der nu får fat i dem, så viser det, at man får hanket op i

de her sager og får dem løst, og det synes jeg er meget tilfredsstillende. Det viser, at det system, vi har bygget op, virker.

Kl. 10:26

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 10:26

Line Barfod (EL):

Det er jo altså ikke det indtryk, fagbevægelsen har, og det er trods alt dem, der står med problemerne i hverdagen. Er hr. Jens Vibjerg åben over for at se på de krav, som fagbevægelsen kommer med, og som giver dem muligheden for at løfte den kæmpestore del af ansvaret, som hr. Jens Vibjerg lægger over på dem ved at sige, at det er fagbevægelsen, der skal sikre ordentlige vilkår i Danmark, og som jeg kan forstå at hr. Jens Vibjerg synes at det er helt fint det bare er dem der tager sig af?

Vil hr. Jens Vibjerg være med til at sikre, at der f.eks. kommer en bødestraf for virksomheder, der ikke lader sig registrere, at fagbevægelsen får adgang til registre, at man går ind og siger, at hovedentreprenøren skal hæfte for underentreprenørerne, og at det offentlige sikrer, at der er overenskomstmæssige vilkår, når det er det offentlige, der er ude at få lavet opgaver? Vil hr. Jens Vibjerg være med til at se på de krav, som fagbevægelsen rejser, i stedet for bare at sige, at alt er godt?

Kl. 10:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:27

Jens Vibjerg (V):

Det er et noget fortegnet billede, fru Line Barfod her beskriver af virkeligheden. Det er i hvert fald ikke de signaler, jeg får fra aktørerne fra fagbevægelsen. Som jeg sagde, er der selvfølgelig brodne kar, dem kommer man efter. Og det er jo ikke kun overladt til fagbevægelsen, det er jo et samarbejde mellem fagbevægelsen og myndighederne.

Vi havde jo så sent som onsdag formiddag statusmøde, og vi må sige, at de meldinger, vi får hele vejen rundt, er meget positive. Tingene fungerer meget, meget godt derude. Man får fat i de fleste af dem, der ikke overholder reglerne. Der vil altid være nogle brodne kar, og det er dem, vi skal efter, for vi vil ikke acceptere, at de er der, og det kommer vi.

Kl. 10:28

Formanden:

Tak til hr. Jens Vibjerg. Vi går videre i ordfører-rækken. Den næste ordfører er hr. Thomas Adelskov.

Kl. 10:28

(Ordfører)**Thomas Adelskov (S):**

Udvidelsen af EU med en række østeuropæiske lande gav i sin tid en række udfordringer for Danmark. Der var nogle partier, som valgte at bruge en retorik om, at Danmark nu ville blive oversvømmet, og at stort set alle danske lønmodtagere job vil blive overtaget af billig østeuropæisk arbejdskraft.

En række andre partier i Folketinget, regeringspartierne, De Radikale, Socialdemokraterne og SF, tog derimod udfordringen op og valgte klogeligt at indgå en østaf-tale, som havde det klare formål at give fagbevægelsen og arbejdsmarkedets parter en række værktøjer og redskaber, sådan at de kunne forberede sig på de mange nye østeuropæiske lande og de udfordringer, som de østeuropæiske lønmodtagere på det danske arbejdsmarked ville betyde.

Vi anskaffede og opererede med værktøjer for fagbevægelse og for myndigheder, sådan at de kunne gå ind og sikre, at der også på det danske arbejdsmarked fortsat ville blive arbejdet på ordentlige danske løn- og arbejdsvilkår, og at unfair konkurrence skulle undgås.

Der har været, synes vi i Socialdemokratiet, et godt samarbejde i østforligskredsen. Vi er nået langt. Der har været forsøg på omgåelse af de regler, vi har opstillet, og dem har vi i fællesskab fået lukket. Vi har gennem årene skærpet myndighedernes kontrol, sat SKAT meget mere ind på banen med kontrolopgaver, og vi har sat Arbejdstilsynet i gang med årlige kampagner. Vi har alt i alt gjort, hvad vi kunne for at sikre, at det ikke blev en udfordring, som blev til skade for det danske arbejdsmarked, og jeg synes, at man, når man ser på det, må konstatere, at også med fagbevægelsens store indsats på det her område er vi i store træk lykkedes. Vi har undgået, at vi har fået det meget voldsomme pres på det danske arbejdsmarked. Ja, der er altid plattenslagere, som forsøger at omgå reglerne, både danske virksomheder og udenlandske, men de skal også bekæmpes.

Fra 1. maj forsvinder overgangsordningerne for østeuropæiske lønmodtagere, og østeuropæiske EU-lønmodtagere stilles lige nøjagtig som danske lønmodtagere. Det betyder, at de

kommer til at nyde de samme rettigheder og muligheder, som danske lønmodtagere nyder i Europa, med at kunne rejse frit over grænserne og søge arbejde.

Det betyder også, at der er grund til at kigge på, om de værktøjer, vi har nede i værktøjskassen, nu er de helt rigtige, eller om beholdningen skal justeres. Og der har vi peget på en række værktøjer, som vi synes det er nødvendigt at bruge. Vi har bl.a. peget på øget myndighedskontrol, da vi jo også kan konstatere, at der, når vi ser på Arbejdstilsynets indsats, er et øget behov herfor. En stor del af de mange dødsfald, vi sidste år oplevede i byggeriet, kan jo henføres til østeuropæere, som er omkommet.

Det kræver altså mere kontrol. De, som forsøger at omgå dansk lovgivning ved ikke at betale moms og skat, skal også fanges, og derfor skal SKAT i langt højere grad ud at kontrollere.

Endelig ønsker Socialdemokraterne, at vi fortsætter den positive udvikling og tager udfordringerne op ved også at sikre, at det, når der er tale om offentligt udbud, foregår på overenskomstnæssige vilkår, og at vi stiller krav til de arbejdsgivere og til de virksomheder, som byder på offentlige opgaver, om både at overholde overenskomster, sikre løn- og ansættelsesvilkår og også påtage sig socialt ansvar.

Endelig er vi optaget af, at de, som forsøger at omgå reglerne og snyde via plat og svindel, skal have højere straffe, hvis de f.eks. ikke lader sig registrere i RUT-registeret. Vi ønsker mere kontrol, og vi ønsker også, at både myndigheder og fagbevægelse via skiltning på f.eks. byggepladserne bliver sikret mulighed for at kunne se, hvem der opererer de pågældende steder, så der også kan rejses overenskomstkrav.

Jeg skal på vegne af Socialdemokraterne og SF læse følgende forslag til vedtagelse op:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget understreger behovet for at sikre ordnede løn- og ansættelsesforhold på det danske arbejdsmarked og den centrale rolle, som arbejdsmarkedets parter spiller i denne sammenhæng.

Folketinget pålægger derfor regeringen at optage forhandlinger med Folketingets partier om at sikre det danske arbejdsmarked yderligere mod udnyttelse af udenlandsk arbejdskraft, unfair konkurrence og dumping af løn- og arbejdsvilkår.

- Forhandlingerne skal bl.a. sikre
- krav om at offentligt udbud sker på overenskomstnæssige vilkår,
 - krav om at danske virksomheder hæfter for udenlandske underentreprenørers ansættelsesaftaler,
 - krav om at tilbudsgivere på offentlige opgaver skal opfylde visse sociale forpligtelser, bl.a. at være uddannelsesplads og oprette elevpladser,
 - bedre adgang for fagbevægelsen til oplysninger om udenlandske virksomheder, der arbejder i Danmark,
 - højere bødestrafte til virksomheder, der ikke lader sig registrere i RUT-registeret, og
 - skiltning ved byggepladser, således at myndigheder og andre kan se, hvilke virksomheder der opererer på den pågældende byggeplads.»

(Forslag til vedtagelse nr. V 51).

Kl. 10:33

Formanden:

Tak. Det således oplæste forslag til vedtagelse vil nu indgå i Folketingets videre forhandlinger.

Der er ønsker om korte bemærkninger, først fra fru Line Barfod.

Kl. 10:33

Line Barfod (EL):

Jeg skal bare stille et spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører. Det forslag til vedtagelse fra Socialdemokraterne og SF, som ordføreren lige har læst højt, er stort set magen til det, der kommer fra Enhedslisten, fordi det er de samme krav fra Byggefagenes Samvirke, som vi foreslår bliver gennemført. Hvorfor bliver Socialdemokraterne så ved med ikke at ville lave noget, hvor vi sammen prøver at presse regeringen og viser, at der faktisk er partier i Folketinget, der ønsker at få det her gennemført, frem for at man bliver ved med at sige, at man ønsker at sidde sammen med en regering, som ikke ønsker, at vi får de effektive værktøjer, der skal til, for at sikre imod social dumping?

Fagbevægelsen og Socialdemokraterne har jo fremført de her krav i årevis nu, uden at det er lykkedes at komme igennem med dem over for den nuværende regering. Vil Socialdemokraterne være med til at love, at vi, når vi får et andet flertal, vil kunne gennemføre de her krav?

Kl. 10:34

Formanden:

Ordføreren.

Thomas Adelskov (S):

Nu har Socialdemokraterne jo valgt at indgå i et samarbejde, hvor vi rent faktisk har taget de her problemer alvorligt og ikke bare har benyttet det i en retorisk sammenhæng, fordi man kunne forsøge at få rejst en folkestemning om, at det her skulle være et stort problem. Der synes jeg jo, at Enhedslisten i en lang række sammenhænge har forsøgt at tale det her op i et toneleje, hvor det slet ikke hører hjemme.

Vi er på nogle punkter enige i nogle af de synspunkter, som er fremlagt i Enhedslistens forslag til vedtagelse, men f.eks. når det drejer sig om det krav, som fremgår af vedtagelsen, om, at fagbevægelsen skal have udleveret løn- og ansættelsesoplysninger på de medarbejdere, der er på en given arbejdsplads, så overskrider det simpelt hen de regler, vi har herhjemme for persondata og oplysninger, og derfor kan vi naturligvis ikke være med på det.

Vi fastholder, at det har været helt, helt afgørende, at vi har haft en overgangsordning, at vi har haft regler, der klart har sagt velkommen til udenlandsk arbejdskraft, men at der skal arbejdes under ordnede danske løn- og arbejdsvilkår, og vi har sikret fagbevægelsen en række værktøjer. Det har været meget mere fremkommeligt og meget mere givende for fagbevægelsen, end bare at stå og holde taler nede på Slotspladsen og andre steder, som Enhedslisten har gjort.

Kl. 10:35

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 10:35

Line Barfod (EL):

Det, der har sikret, at fagbevægelsen er kommet så langt, er jo først og fremmest fagbevægelsens egen kamp. Det, at så mange fra fagbevægelsen har været ude i blokader den ene gang efter den anden, at man har taget opgaven dybt alvorlig og virkelig har brugt enorme ressourcer på at tage den her kamp, er det, der gør, at problemet ikke har vokset sig større. Men jeg går ud fra, at hr. Thomas Adelskov er helt enig i, at det ikke har været nok med de redskaber, man har haft.

Derfor vil jeg gerne igen spørge, om Socialdemokraterne vil love, at når vi får et andet flertal, vil vi også sikre, at fagbevægelsen får de redskaber, der skal til, for at vi kan sikre, at vi har lige vilkår i Danmark; at de krav, som fagbevægelsen og Byggefagenes Samvirke er kommet med, og som er med i det forslag til vedtagelse, hr. Thomas Adelskov lige læste højt, også vil blive gen-

nemført af et nyt flertal; at man vil sætte det at give fagbevægelsen de redskaber højere, end at man gerne vil samarbejde med VK.

Kl. 10:36

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:36

Thomas Adelskov (S):

Jeg er enig med fru Line Barfod i, at fagbevægelsen har gjort en kæmpe indsats her og har skabt gode resultater, og det er jo ikke Enhedslistens fortjeneste. Det er sådan set et tæt samarbejde imellem fagbevægelsen og os, som har siddet i østforligskredsen. Hver gang, de har haft nogle problemer, og der har været nogle hjørner, nogle kanter, de gerne ville have fjernet, slebet af eller nogle nye værktøjer, har vi været der, og vi har kunnet være med til at fremme deres ønsker. Så det er jeg fuldstændig enig med fru Line Barfod i.

Så hører jeg og aner, at der i fru Line Barfods spørgsmål ligger, om vi nu vil bryde østaftalen. Der bliver jeg bare nødt til at sige, at jeg også tror, at Enhedslisten er interesseret i, at Socialdemokraterne holder fanen højt og står ved, at forlig er forlig. Og det er det også, når det handler om østaftalen og de aftaler, vi har indgået.

Men vi kan selvfølgelig komme i en ny situation, hvor man sagtens kan lægge nye tiltag og nye aftaler ovenpå, og der, hvor vi kan gøre det, også selv om Venstre og Konservative skulle forsøge at blokere for det, vil vi selvfølgelig gøre det og forfølge det mål.

Kl. 10:37

Formanden:

Tak til hr. Thomas Adelskov. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det hr. Bent Bøgsted som ordfører.

Kl. 10:37

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Da østaftalen blev indgået, var der stort fokus på, at nu blev man sikret mod social dumping og løndumping. Fagforeningerne var overbevist om, at der var indgået en aftale, der sikrede østeuropæisk arbejdskraft samme lønforhold, som danskerne havde. De var også sikre på, at der ikke ville ske et pres mod den danske arbejder, vedrørende hvem der skulle have job og dens slags. Det blev sagt, at Dansk Folkeparti var sortsynede, og at man da kunne sige sig selv, at sådan en bred aftale med opbakning fra fagbevægelsen havde taget højde for stort set alt. Alligevel har der været utallige episoder med ud-

nyttelse af østeuropæisk arbejdskraft. Det er også helt sikkert, at fagbevægelsen langtfra har kunnet finde alle de arbejdspladser.

Der er så lavet en del ændringer i aftalen i løbet af perioden for østaftalen med udløb den 1. maj i år for at sikre, at fagbevægelsen havde de rette instrumenter. Men derfor er det alligevel væsentligt, om regeringen mener, at der ikke vil ske dumping efter den 1. maj, eller om regeringen mener, at der skal ske yderligere tiltag for at sikre ordnede forhold.

Det er ingen hemmelighed, at Dansk Folkeparti fra starten havde ønsket en 7 års overgangsordning, hvor vi så kunne have en kontrolleret tilgang til arbejdsmarkedet, der betød, at virksomhederne kunne hente arbejdere fra Østeuropa til overenskomstmæssige vilkår, når der ikke var dansk arbejdskraft til stede. Men der var ikke interesse for at se den vej, da østaftalen blev indgået.

Det er så også i den forbindelse vigtigt at se på, hvilken arbejdskraft arbejdsgiverne beholder nu her i den aktuelle kriseperiode. Det har jo vist sig, at der er rigtig mange polakker, der bliver i Danmark, selv om de eventuelt bliver afskediget. Om det skyldes, at de har bedre forhold, mere understøttelse, eller hvad det nu er, der kan være årsag til, at de ikke rejser hjem til Polen, er der ikke rigtig nogen, der ved. Men det er selvfølgelig også medvirkende til større kamp om de ledige stillinger, og det kan så også føre til løntryk, som der er en del arbejdsgivere der måske håber på.

Derfor er det som sagt også et højaktuelt spørgsmål, som er stillet i forespørgslen, altså hvad beskæftigelsesministeren har tænkt sig, og om der skal ske yderligere tiltag, eller om ministeren mener, at loven er god nok, som den er nu, fremadrettet; om der ikke skal ske yderligere tiltag, trods det, at vi måske kan se, at fagbevægelsen stadig væk har besvær med at finde de arbejdspladser, hvor man udnytter billig arbejdskraft.

Dansk Folkeparti vil fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at med den udvikling, der har været i forbindelse med østudvidelsen af EU, ville den rette løsning have været en 7 års overgangsordning med kontrolleret tilgang af arbejdskraft på overenskomstmæssige vilkår, der betød, at virksomheder kunne hente ar-

bejdskraft fra Østeuropa, når der ikke var tilgængelig dansk arbejdskraft.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 52).

Kl. 10:41

Formanden:

Tak. Også dette oplæste forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger. Der er en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 10:41

Line Barfod (EL):

Det var et noget bagudrettet forslag til vedtagelse, så vidt jeg lige kunne høre, om, hvad man skulle have gjort. Jeg vil gerne høre, om Dansk Folkeparti fremadrettet vil andet end bare at sige nogle ord fra talerstolen og rent faktisk også i Folketinget vil stemme for forslag, der sikrer mod social dumping, vil stemme for, at man ved offentligt udbud skal sikre, at det er på overenskomstmæssige vilkår, vil stemme for, at en hovedentreprenør skal hæfte for underentreprenørernes manglende betaling af løn og de andre udgifter. Så ville vi f.eks. i sagen fra Rødovre kunne holde hovedentreprenøren fast på at betale, selv om man hele tiden skifter underentreprenører.

Er det nogle forslag, som Dansk Folkeparti rent faktisk vil stemme for, eller står man bare på talerstolen og siger, at man mener, der skal ske noget, uden så at ville omsætte det til praksis?

Kl. 10:42

Formanden: Ordføreren.

Kl. 10:42

Bent Bøgsted (DF):

Så vidt jeg husker, er de forslag, som fru Line Barfod kommer med her, nogle, som vi har haft i salen tidligere, og i den forbindelse vil jeg sige, hvis vi taler om det her med, at danske virksomheder skal hæfte for alt, hvad udenlandske underentreprenører gør, at man jo kan bringe en virksomhed i en gruelig knibe, for hvordan kan man kontrollere, at en udenlandsk underentreprenør ikke opfylder de lovmæssige lønforhold?

Det får virksomheden på papir, og bagefter, når virksomheden har handlet i god tro og indgået en aftale med underentreprenøren, viser det sig, at det alligevel var et svindlerfirma. Det synes jeg er at bringe danske virksomheder i en unødigt knibe.

Kl. 10:42

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 10:43

Line Barfod (EL):

Jeg forstår det lidt sådan, at Dansk Folkepartis ordfører kommer med en masse ord om, at man synes, der skal gøres noget, men at man rent faktisk ikke vil stemme for de tiltag, som fagbevægelsen selv peger på vil kunne sikre ordentlige vilkår, lige vilkår.

I Tyskland har man som hovedentreprenør et ansvar i forhold til underentreprenørers manglende betaling, og det gør jo, at hovedentreprenøren er nødt til at sikre sig, at det er nogle reelle firmaer, og at de har nogle reelle værdier, så man kan være sikker på, at der bliver betalt den løn til medarbejderne, der skal betales i henhold til overenskomsten.

Men jeg kan forstå, at det vil Dansk Folkeparti ikke være med til: Vil man være med til at sikre, at der ved offentlige udbud skal være overenskomstmæssige vilkår? Vil man være med til at sikre, at virksomhederne bliver straffet, såfremt de ikke er registreret i RUT-registeret? Vil man være med til de andre forslag, som Byggefagenes Samvirke er kommet med på baggrund af deres erfaringer med, hvad der er brug for af tiltag?

Kl. 10:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:44

Bent Bøgsted (DF):

Til det, fru Line Barfod siger, om, at det her er mange gode ord, der ikke fører til noget som helst, vil jeg sige, at Fru Line Barfod jo også i den forbindelse har prøvet på at overbevise østkredsen om, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. I den forbindelse har Dansk Folkeparti så også haft vores egne synspunkter om, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert, og der har vi bare konstateret, at vi ikke har kunnet komme igennem med vores synspunkter, fordi kredsen omkring østaftalen var meget låst fast, og dermed var Dansk Folkeparti sat uden for indflydelse.

Det betød jo også, at i mange tilfælde, hvor der kom nogle forslag, som vi egentlig godt kunne støtte, kom de ikke igennem på grund af østkredsen. Men der er også nogle af de forslag, som fru Line Barfod nævner her, som Dansk Folkeparti slet ikke kan støtte. Men selvfølgelig vil vi gerne være med til at sikre overenskomstmæssige vilkår. Det er jo også derfor, vi fra starten af havde ønsket, at der skulle være en 7 års overgangsordning med en kontrolleret tilgang

af arbejdskraft på overenskomstmæssige vilkår. Så havde vi slet ikke haft den situation, vi har i dag.

Kl. 10:45

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Thomas Adelskov.

Kl. 10:45

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal spørge hr. Bent Bøgsted, om ikke Dansk Folkeparti kunne stemme for det forslag til vedtagelse, som Socialdemokraterne og SF har fremsat. Det er jo et forslag til vedtagelse, der tager udgangspunkt i, at der er nogle ting, som gør det vanskeligt i dag lige at få fat i de der snydepelse, vi har derude, og derfor giver vi nu fagbevægelsen de ekstra redskaber, som er udmærkede værktøjer, og vi sikrer f.eks. også, når der er tale om offentligt byggeri, vedligeholdelsesarbejde eller andet, at det foregår efter danske løn- og arbejdsvilkår.

Det ville jo være en fin gestus og også i tråd med det, jeg hørte hr. Bent Bøgsted sige var bekymringen for Dansk Folkeparti, nemlig om man kunne sikre, at der er ordentlige løn- og ansættelsesvilkår. Det kunne vi sikre på den måde.

Kl. 10:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:45

Bent Bøgsted (DF):

Man kan sige, at der er nogle af de ting, der ligger i forslaget til vedtagelse, som vi såmænd godt kunne være med til at se på, men der er også andre ting, som vi ikke kan, og derfor kan vi så ikke stemme for det.

Kl. 10:46

Formanden:

Hr. Thomas Adelskov.

Kl. 10:46

Thomas Adelskov (S):

Jeg vil givet fald så gerne pille en enkelt streg ud eller omformulere den lidt, hvis det var sådan, at vi kunne nå til enighed om det. Hvorfor vil man så ikke fra Dansk Folkepartis side fortælle os, hvad det er, man kunne tænke sig der blev lavet om, hvorefter vi så laver vi et nyt forslag til vedtagelse og får skabt flertal og sikrer dermed også nogle bedre værktøjer til fagbevægelsen, når det handler om at undgå, at der altså er plattenslagere, der kommer ind, eller at nogle forsøger at udnytte udenlandsk arbejdskraft og dermed underbyde danske lønmodtagere?

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:46

Bent Bøgsted (DF):

Man kan sagtens finde en løsning, hvis hr. Thomas Adelskov også vil være med til at sikre, at det bliver lidt som Dansk Folkeparti vil have, netop at den arbejdskraft, der kommer til Danmark, er kontrolleret, men så skal vi jo ind og se på EU-reglerne om den frie adgang til det danske arbejdsmarked, og det ved jeg at hr. Thomas Adelskov ikke vil være med til.

Kl. 10:46

Formanden:

Hermed sluttede de korte bemærkninger til hr. Bent Bøgsted. Tak for det. Næste ordfører er hr. Karsten Hønge.

Kl. 10:47

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

Udvidelsen af EU er jeg sikker på på længere sigt vil blive en gevinst for os alle sammen, både sådan i demokratisk og i økonomisk forstand, men her og nu må vi jo sige, at det også giver os en hel masse store udfordringer, og det gør det jo især, når pengemænd og danske mellemhandlere fra Østeuropa ser en mulighed for en hurtig profit ved at bruge underbetalte ansatte. Vi må jo også sige, at siden udvidelsen af EU med de nye medlemslande fra Østeuropa er der også vist stor interesse fra tyske firmaer og lønarbejdere for at komme i arbejde i Danmark.

Kl. 10:47

Som udgangspunkt må vi jo sige, at det er godt, at EU er med til at gøre det let for virksomheder at etablere sig i andre lande og gøre det let for lønarbejdere at rejse på tværs af landegrænser. Danske lønarbejdere har jo i masser af år rejst i Europa og for så vidt i hele verden for at søge arbejde og tjene penge, men forskellen er måske også, at jeg ikke kender til en eneste historie, hvor danske lønarbejdere i udlandet skulle have arbejdet under ringere vilkår end de lokale overenskomster.

Udenlandske firmaer og lønarbejdere er velkomne i Danmark, men de har ikke noget at gøre her, medmindre de respekterer danske fagforeninger og vores overenskomster og vores arbejdsmiljølovgivning. Konkurrencen om job og opgaver for virksomhederne skal ske på fair og lige vilkår og ikke ved et race mod bunden, hvor det handler om at sælge sig selv så billigt som muligt. Det handler ikke om en konkurrence mellem lønarbejderne om, hvem der hurtigst

kan spænde livremmen ind. Hvis vi ikke er vågne nu, kunne man jo senere med rette bebrejde os for at have sovet i timen, mens det danske arbejdsmarked i øvrigt blev sat på udsalg.

Får vi ikke styr på det her område, vil konsekvenserne for hele samfundet på lidt længere sigt blive fuldstændig uoverskuelige. Erfaringerne fra en række andre europæiske lande viser jo risikoen ved ikke i tide at tage fat på udfordringerne. For i en række andre lande må vi sige, at lønningerne er under pres og fagforeningerne er på hælene.

Så findes der selvfølgelig nogle mennesker, der synes, at det da er rigtig dejligt med sådan en røverkapitalisme, men indsatsen i det her pokerspil er altså selve den danske måde at indrette arbejdsmarkedet på. Og velfærd handler jo ikke bare om skat, overførselsindkomster og offentlig service. For ganske almindelige lønmodtagere er velfærd i høj grad et spørgsmål om trykke og velordnede forhold på arbejdsmarkedet.

Som situationen er lige nu, kan vi konstatere, at man overalt i Europa på grund af krisen mister ca. 4.000 arbejdspladser om dagen, og vi må sige, at risikoen for social turbulens er stor, for med rimelighed stiller mange europæiske arbejdere sig spørgsmålet, om det er dem, der skal betale prisen for finanskapitalismens sammenbrud.

Det her er nemlig ikke bare en fagforenings-sag, men det er simpelt hen en folkesag at forsvare vores danske velfærdssamfund og den danske måde at indrette arbejdsmarkedet på. For at klare opgaven har fagbevægelsen, politiet, Arbejdstilsynet og SKAT brug for forskellige slags værktøjer. I det forslag til vedtagelse, som Socialdemokraternes ordfører, hr. Thomas Adelskov, læste op, ligger der forslag til, hvordan vejen frem kan være. Og sådan er det jo. Det er nødvendigt, at vi hele tiden tilpasser værktøjerne og indsatsen til opgaven.

Jeg vil da også bare sige, når vi nu i forgårs så offentliggjørelsen af de skræmmende tal fra Arbejdstilsynet, at der fortsat er store udfordringer foran os. Det var en undersøgelse, der viste, at vi heldigvis på arbejdsmarkedet kan konstatere et stort fald i dødsulykker, nemlig fra et par og tres til nogle og fyrrer. Men inden for byggeriområdet oplevede vi en stigning fra 11 til 16, og hele 5 dødsfald gik ud over udenlandske lønarbejdere. Det er et udtryk for, at arbejdsmiljøet på byggepladser, hvor udenlandske arbejdere arbejder, simpelt hen sejler. Vi kan skønsomt sige

sige, at udenlandske lønarbejdere på byggepladser vel udgør omkring 10 pct., men her kan vi i forhold til dødsfald altså konstatere, at de udgør en tredjedel. Der er grund til at tro, at det samme mønster vil gå igen i andre typer ulykker. Der er grund til at tro, at de på tilsvarende vis er voldsomt overrepræsenteret i alle andre typer af arbejdsulykker og faktisk endnu mere end den tredjedel, som de i dag udgør af dødsulykker; i forhold til tiendedel; de udgør i forhold til arbejdsstyrken. For vi har illegale arbejdere, som aldrig ville blive registreret. Vi har udenlandske lønarbejdere, som kommer til skade på danske arbejdspladser; men som bliver sendt hjem til hjemlandet og selv ønsker at komme hjem til hjemlandet for at blive behandlet, og som derfor ikke indgår i statistikken.

Jeg synes også, at det er godt, at man i det skatteforlig, man har indgået, har sat det loft på 50.000 kr. over diæterne, som man kan trække fra, når man arbejder som vandrende arbejdstager. Men vi må alligevel sige, at vi synes, at 50.000 kr. er langt over det, der er brug for. Vi må fortsat konstatere, at der sker en skattefinansieret løndumping.

Jeg vil sige, at det for SF hele tiden har været vigtigt at følge to spor i det her, nemlig dels det nationale spor, hvor vi retter lovgivningen til og retter værktøjerne til, hvor vi gør det inden for forligskredsen, dels – og det er også vigtigt for SF – er der et EU-spor. Der er risiko for, at det er en ladeport for social dumping, hvor Europas lønarbejdere skal konkurreres ud af deres egne job af lønarbejdere fra lavtlønslande. Sådanne trojanske heste skal ikke lukkes indenfor.

Vi kan konstatere, at højrefløjen i Europa og også i Danmark prøver at fiske i det her socialt oprørte hav, men deres platte nationalistiske primalskrig, der forsøger at sætte mennesker op mod hinanden, skal ikke lykkes. For os handler det mere om at se de samlende interesser for lønarbejderne over for pengemændene.

Kl. 10:53

Formanden:

Tak. Der er ønsket kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 10:53

Line Barfod (EL):

For lidt siden hørte vi Venstres ordfører sige, at det billede, som forligskredsen bliver præsenteret for, er, at der overhovedet ingen problemer er. Det er jo et lidt andet billede, SF's ordfører tegner, og derfor vil jeg gerne høre SF's ordfører, om han er enig med Venstres ordfører, som han

er i forligskreds med, om, at der ikke er nogen problemer, og at der ikke er nogen grund til at ændre på de værktøjer, der skal bruges. Er SF's ordfører enig med Venstres ordfører og mener ordføreren, at det fører til noget at blive ved med at sidde her og diskutere ud fra Venstres opfattelse af, at der ikke er nogen problemer, og at der ikke er behov for at ændre noget?

Kl. 10:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:54

Karsten Hønge (SF):

Det er sikkert hverken første eller sidste gang, vi oplever en repræsentant for Venstre have benevolent solidd plantet i den blå luft.

Det forslag til vedtagelse, som hr. Thomas Adelskov fremlagde på vegne af Socialdemokraterne og SF, opridses netop en række værktøjer, som vi mener der er brug for, fordi der ikke er kontrol på området, og mit konkrete eksempel omkring arbejdsmiljøet viser jo med al tydelighed, at der ikke er kontrol på området.

Kl. 10:54

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 10:54

Line Barfod (EL):

Så vil jeg gerne høre, om SF med de værktøjer, man har peget på, og som jo er de samme forslag fra Byggefagenes Samvirke, som vi har med i vores forslag til vedtagelse, så også mener det så meget, at man vil stemme for dem. Vil SF, også når vi får et nyt flertal, være med til at sikre, at de værktøjer faktisk bliver til noget, at vi faktisk får dem vedtaget og gennemført, uanset hvad V og K så måtte sige til det?

Vil SF også rent faktisk gennemføre den politik, man siger man vil føre, eller er man mere optaget af at sidde i en forligskreds med V og K, der siger, at der ikke er nogen problemer, og at alt går godt?

Kl. 10:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:55

Karsten Hønge (SF):

Jamen det er jo klart, at når et nyt flertal tager over, er der en ny situation. Der er et forlig, som vi ønsker at overholde, men det er da klart, at med Socialdemokraterne og SF som de drivende kræfter i en ny regering, bliver det ikke den sidste sure Venstremand eller vrangvillige konservative, der kommer til at sætte dagsordenen for

de værktøjer, som man skal have på arbejdsmarkedet for at sikre fair og lige vilkår.

Kl. 10:55

Formanden:

Tak til hr. Karsten Hønge. Næste ordfører er hr. Knud Kristensen.

Kl. 10:55

(Ordfører)

Knud Kristensen (KF):

Vrangvillige konservative ordfører. Ja tak, vil jeg sige til hr. Karsten Hønge.

Jeg vil først og fremmest fastslå, at såvel øst-udvidelsen som østaftalen har været en succes, selv om mange – også af dem, der er til stede her i salen i dag – i sin tid var skeptiske og jo fortsat er det. De fleste østarbejdere, der er kommet til Danmark, har bidraget positivt til det danske arbejdsmarked. De har udfyldt tomme arbejdspladser, og det har været medvirkende til at sikre økonomisk vækst på et tidspunkt, hvor der i den grad har været mangel på arbejdskraft i nogle sektorer og brancher. De har bevist, at der ikke er nogen grund til at frygte, at de vil udkonkurrere de danske arbejdstagere.

Men ligesom forholdene på arbejdsmarkedet ændrer sig, er østaftalen også på vej ud. Den har heller aldrig været andet end en overgangsløsning – en løsning, der har skullet modne det danske arbejdsmarked til nye vilkår, da øst-udvidelsen blev en realitet. Senere i år, præcis den 1. maj, er det op til arbejdsmarkedets parter at fastsætte løn- og arbejdsvilkår for de østeuropæiske arbejdstagere. Det skal vi fra politisk side ikke blande os i, det har vi ikke gjort de seneste hundrede år, og det skal vi heller ikke medvirke til fremover.

Vi vil altså ikke fastsætte en mindstelønsordning ved lov, for det vil være et brud med den måde, som det danske arbejdsmarked har indrettet sig på. Udenlandske som danske virksomheder vil blive mødt med krav om, at der skal tegnes overenskomst. Indtil nu er det sket via interne regler og regulering blandt arbejdsmarkedets parter.

Nogle vil mene, at østaftalens ophør skaber et tomrum, hvor det bliver lettere at undgå de danske regler, at det bliver lettere at undlade at betale skat, og at det bliver lettere at benytte illegal arbejdskraft. Hertil kan jeg kun sige, at kontrolmyndigheden i form af SKAT, Arbejdstilsyn og politi er indgået i et meget tæt samarbejde for at undgå netop disse scenarier. Samtidig vil jeg også understrege, at vi skal sende et klart signal til dem, der forsøger at undgå de danske regler;

de danske spilleregler skal tages alvorligt, arbejdet i Danmark skal ske på danske vilkår. Tak.

Kl. 10:58

Formanden:

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 10:58

Line Barfod (EL):

Det er fint, at den konservative ordfører siger, at arbejdet i Danmark skal ske på danske vilkår.

Det stemmer jo så ikke helt med, at man har vedtaget en lov om, at vi skal have A- og B-overenskomster i Danmark.

Men det, jeg sådan set gerne vil spørge den konservative ordfører om, er: Hvis man er enig i, at det skal være på danske vilkår, vil ordføreren så ikke også være med til at stille krav om det? Det gælder især, når det offentlige sender sager i udbud, at det så skal være på danske vilkår, på overenskomstmæssige vilkår, så vi har lige vilkår i Danmark.

Vil ordføreren ikke også være med til, at vi gør en indsats for at sikre, at private bygherrer altså skal sikre sig, at der også bliver sikkerhed for, at medarbejderne får den løn, de har krav på, får løn på overenskomstmæssige vilkår, altså at man ikke bare tager det ene fupfirma ind efter det andet som stråmænd, så man kan slippe for at betale moms, skat og løn?

Kl. 10:59

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:59

Knud Kristensen (KF):

Jeg har jo lige præcis understreget her, at det er kravene til dem, som kommer og arbejder i Danmark. Det er lige præcis det, som vi har arbejdet for i forligskredsen: netop at sikre, at der skal være ordentlige arbejdsforhold og arbejdsvilkår, herunder også lønninger, sådan som det gælder for danske forhold. Det har vi sikret, det er det, vi har arbejdet for, og det er det, hele aftalen indebærer.

Men på trods af at vi netop aftaler det, vil man altid kunne finde nogle situationer, hvor nogle arbejdspladser, arbejdsgivere, ikke lever op til de krav. Derfor har vi også sikret det med, at Arbejdstilsynet, politiet, SKAT netop har det som indsatsområde her i år – jeg mener, at det er seks forskellige initiativer, man tager her hen over 2009.

Så jeg synes, der er meget fokus på det, og at vi er meget enige om det. Men det er selvfølgelig her et spørgsmål om at fremsætte forslaget igen

og igen for også at profilere sin egen politik, sådan som fru Line Barfod og Enhedslisten nu gør det.

Kl. 11:00

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 11:00

Line Barfod (EL):

Nu er det sådan set Byggefagenes Samvirke, der har rejst de her krav på baggrund af de helt konkrete erfaringer, de har, med de problemer, de står i. De laver et kæmpe stykke arbejde, de yder en stor indsats, men de har altså behov for nogle flere værktøjer, og de har behov for, at man også gør noget fra politisk hold.

De Konservative er jo ellers meget optaget af at sige, at vi skal have hårdere straffe. Det mener man er en mirakelkur på stort set alle områder – i hvert fald når det gælder de socialt udsatte i samfundet. Vil De Konservative også være med til at sige, at hårdere straf også kan virke i forhold til virksomheder? Vil De Konservative være med til at sige, at økonomiske sanktioner rent faktisk kan have en effekt på virksomheder, der sidder og laver økonomiske overvejelser? Vil De Konservative være med til at sige, at der skal være en straf, der kan mærkes, for de virksomhedsejere, der ikke sørger for f.eks. at være registreret i RUT-registeret?

Kl. 11:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:01

Knud Kristensen (KF):

Med hensyn til det spørgsmål, fru Line Barfod stiller her, er jeg meget bevidst om, at der skal være hårde straffe for netop den her slags omgåelse af de danske regler. Når en virksomhed kommer i gyngen ved SKAT, har de de straffeinstrumenter, der skal til. Når politiet er ude og finder forbrydere, voldsforbrydere, og også nogle, som ikke overholder det danske system inden for arbejdsmarkedet, altså ikke har de ordentlige arbejdsforhold, er der også i politivetægt en bestemmelse om, at de giver dem netop den straf, de skal have.

Så jeg synes, at hele sikkerhedsnettet omkring de her omgæelser er sikret hele vejen igennem. Det er jo blot et spørgsmål om, at vi henviser til RUT-registeret, og hele forligskredsen er enige om, at det er et register, der skal respekteres. Deri skal man være registreret, og det er netop værktøjet for offentlige myndigheder til at finde de pågældende.

Kl. 11:02

Formanden:

Tak til hr. Knud Kristensen. Næste ordfører er hr. Morten Østergaard.

Kl. 11:03

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Som udgangspunkt er den her debat jo lidt *da capo*, da vi jo for bare få uger siden behandlede lovforslag nr. L 141 om at afskaffe den såkaldte østaftale. Men det skal nu ikke afholde mig fra alligevel at takke Enhedslisten for at rejse debatten, for vi synes, at der er god grund til at diskutere, hvilke vilkår der hersker, når arbejdskraften bevæger sig frit inden for EU – noget, som vi er store tilhængere af. Men det var altså for os at se en rigtig god dag, da vi behandlede lovforslag nr. L 141 og fik afskaffet østaftalen.

Vi har syntes, at det kunne gå hurtigere, fordi vi er imod, at man inden for et demokratisk fællesskab som Den Europæiske Union har nogle borgere, der behandles på én måde, og andre borgere, der behandles på nogle helt andre vilkår. Derfor synes vi sådan set ikke, at østaftalen som sådan var noget særlig kønt instrument, og vi havde gerne set den udfaset noget før. Jeg vil også godt benytte lejligheden her i dag til at sige, at vi anerkender, at østaftalen også har haft en positiv effekt i forhold til at omstille det danske arbejdsmarked til en virkelighed med en langt, langt større bevægelig arbejdskraft, herunder østeuropæisk arbejdskraft.

For os at se handler det her jo meget om visioner, og vi er varme tilhængere af Den Europæiske Union og ikke mindst arbejdskraftens frie bevægelighed og varernes frie bevægelighed, fordi det er til glæde og gavn for alle borgere i Den Europæiske Union. Det, at vi handler sammen, det, at vi bevæger os frit over hinandens grænser, og det, at vi kan tage arbejde i hinandens lande, er en kæmpe fordel både for de lande, arbejdskraften rejser til, for de personer, der på den måde får sig en indtægt, og for de lande, som de rejste fra, og hvor de ofte vender tilbage til igen med yderligere kompetencer og måske også flere penge på lommen, end de ellers ville have haft. På den måde er den frie bevægelighed, hvad enten den gælder personerne, varerne eller konkret arbejdskraften, et gode for de europæiske borgere, for de europæiske arbejdsmarkeder og for den europæiske vækst. Det er en motor i væksten.

Jeg vil også godt sige, at den vandrings i arbejdskraften, der helt konkret har været, har i

den situation, vi har haft indtil for ganske nylig, med for lidt tilgængelig arbejdskraft på det danske arbejdsmarked, betydte, at overophedningen ikke blev så fremtrædende, som den ellers ville have været. Jeg tør ikke gisne om, hvordan den økonomiske krise havde været på det her tidspunkt, hvis ikke der havde været en østeuropæisk arbejdskraft, som havde været villig til at rejse til Danmark og arbejde ikke mindst i byggefagene og sørge for, at der fortsat kunne bygges, så vi ikke fik overophedning og dermed accelererede de effekter, som vi nu ser, af en økonomisk krise, samtidig med vi fik selskab af en global finanskris.

FAOS har undervejs lavet adskillige rapporter om, hvordan udviklingen har været, og det helt overordnede billede, der tegner sig, er, at det altså har været en positiv oplevelse for det danske arbejdsmarked, for danskerne og for den danske vækst og for erhvervslivet, at der er kommet østeuropæisk arbejdskraft. Derfor må vi også sige, at det er klart, at der er ubetingede fordele ved, at vi har arbejdskraftens frie bevægelighed i Europa, også efter udvidelsen mod øst.

Men det betyder jo ikke, at der ikke også er ulemper, og det betyder ikke, at man skal være blind over for, at der er udnyttelse af udenlandsk arbejdskraft og unfair konkurrence, og det skal man selvfølgelig slå ned på. Men for os gælder det for enhver arbejdstager i Danmark, uanset om det er en østeuropæer, en vesteuropæer eller en dansker, at de skal have gode arbejdsvilkår, de skal have ordentligt arbejdsmiljø, og derfor er det, vi siger, at vi er klar til at afskaffe overgangsordningen for de her lande og også klar til hele tiden at tage nye initiativer for at sikre mod udnyttelse og for at sikre gode arbejdsvilkår for alle lønmodtagere i Danmark, uanset hvilket land de kommer fra.

På den baggrund skal jeg på vegne af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Det Radikale Venstre fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse:

»Folketinget understreger behovet for at sikre ordnede løn- og ansættelsesforhold på det danske arbejdsmarked og den centrale rolle, som arbejdsmarkedets parter spiller i denne sammenhæng.

Folketinget pålægger derfor regeringen nøje at overvåge udviklingen og i forligskredsen bag

den såkaldte østafale at drøfte yderligere tiltag med henblik på at forstærke indsatsen mod udnyttelse af udenlandsk arbejdskraft, unfair konkurrence og dumping af løn- og arbejdsvilkår på det danske arbejdsmarked.

Tiltagene kan vedrøre offentligt udbud, bedre adgang til oplysninger om udenlandske virksomheder, højere bødestrafte til virksomheder, der ikke lader sig registrere i RUT-registeret, samt bedre overblik over, hvilke virksomheder der er aktive på en given byggeplads.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 53).

Det her forslag til vedtagelse håber vi kan finde nåde blandt Folketingets partier.

Kl. 11:07

Formanden:

I hvert fald vil forslaget til vedtagelse indgå i Folketingets videre forhandlinger. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Tak til hr. Morten Østergaard. Og så er det fru Line Barfod i anden runde.

Kl. 11:08

(Ordfører for forespørgslerne)

Line Barfod (EL):

Jeg synes jo, det er lidt underligt, at beskæftigelsesministeren ikke går op, så man har mulighed for at få en debat med ministeren, og jeg synes, det endnu en gang understreger, at vi har behov for at se på debatreglerne i Folketinget, så man faktisk har muligheden for en reel debat med ministre under forespørgselsdebatter, frem for at en række ministre bare vælger ikke at tage del i debatten.

Hvad angår debatten, synes jeg jo, at det er bemærkelsesværdigt, at der er så stor forskel på, hvordan man opfatter situationen. Der er hr. Jens Vibjerg og til dels også hr. Knud Kristensen, som siger, at alt går godt; der er nogle få plattenslagere, men ellers er billedet, at det hele går rigtig godt, at alt det er rosenrødt. Og så er der Socialdemokrater, SF og sådan forstod jeg det, også Radikale, som godt kan se, at der er nogle problemer, men som altså er mere optaget af at bevare en forligskreds end faktisk at prøve at få rejst de forslag, som fagbevægelsen kommer med, og sikre, at vi i fællesskab kan få dem gennemført, når vi får et nyt flertal.

Så er det jo helt specielt at høre Dansk Folkeparti, som siger en hel masse om, at de mener, at der er et problem, siger en masse om, hvad de synes man skulle have gjort, men som så samtidig siger, at de ikke vil stemme for de tiltag, fagbevægelsen peger på, og som rent faktisk vil

kunne give de værktøjer, der skal til for at gøre noget ved problemet og for at sikre lige vilkår. Det er meget nemt at have det hele i ord. Det vil være rare, hvis Dansk Folkeparti også levede op til, hvad de siger, og også stemte for de forslag, der faktisk kan ændre på forholdene.

Mange har i debatten også diskuteret EU. Det er jo et stort problem, at EF-Domstolen har afsagt en række domme, der gør livet meget svært for fagbevægelsen, ikke kun i Danmark, men også i resten af Europa, når man ønsker at kæmpe for lige vilkår, og når man ønsker at sikre, at der ikke er social dumping. Derfor er det også glædeligt at se, at den europæiske fagbevægelse går sammen om at lave en stor aktionsdag den 15. maj, hvor man overalt kæmper for at sikre, at vi får retten til konflikt, at fagbevægelsen får retten til at strejke og konflikte, når der bliver lavet social dumping. Det håber jeg at mange vil bakke op om.

Jeg synes, det er beskæmmende, at man her har gennemført en lov om, at vi i Danmark skal have A- og B-overenskomster. Der er blevet sagt mange fine ord om, hvor godt det ville gå, men realiteten er jo, at det endnu ikke er lykkedes at indgå en B-overenskomst, fordi det, arbejdsgiverne vil, er at presse lønnen ganske drastisk ned. Det er altså ikke lige det, der er behov for, hvis vi skal modvirke social dumping. Så er der tværtimod brug for at sikre, at der er lige vilkår.

Så synes jeg også, det er værd at notere sig, at når vi diskuterer på andre områder, f.eks. diskuterer de skyderier, der er i øjeblikket, så hører man stort set ikke andet fra regeringen end hårdere straf. Det eneste værktøj, man kan komme på, er hårdere straf. Når vi diskuterer et område, hvor man faktisk fra undersøgelser ved, at hårdere straf kan virke, diskuterer et område, hvor vi ved, at folk sidder og laver kolde økonomiske overvejelser om, hvad der kan betale sig, så er hårdere straf lige pludselig ikke et værktøj, som regeringen er interesseret i.

Det har længe undret mig, at man ikke vil sikre, at der er en ordentlig bødestraf for virksomheder, der ikke lader sig registrere, og jeg har i mange, mange år haft svært ved at forstå, hvorfor virksomhedsejere, der groft overtræder arbejdsmiljøreglerne, og som nogle gange er skyld i, at deres arbejdere dør, kan blive ved med at drive virksomhed. På andre områder går man jo ind og indfører regler, så man kan fratage folk retten til at drive virksomhed. Bl.a. i forhold til svinetransporter har man ment, at hvis en person udsætter svin for uværdige forhold, skal

vedkommende kunne fratages retten til at drive virksomhed.

Jeg synes, det er på tide, vi ser på, om det samme ikke burde gøre sig gældende, hvis det er virksomhedsejere, der udsætter mennesker for uværdige forhold, og det håber jeg vi kan få indført på et tidspunkt. Tak.

Kl. 11:12

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Der er et ønske om en kort bemærkning fra hr. Jens Vibjerg.

Kl. 11:12

Jens Vibjerg (V):

Tak. Jeg er lidt skuffet over fru Line Barfods indlæg her, for jeg kender jo egentlig fru Line Barfod som en meget reel ordfører, og derfor er jeg skuffet over, at jeg skal lægges nogle ord i munden, som jeg ikke har sagt. Jeg har ikke sagt noget om, at alt er rosenrødt ude på arbejdspladserne. Jeg understregede nemlig i min ordførertale, at der er problemer derude.

Det, vi bare har gjort i østforligskredsen, er, at vi har lavet en værktøjskasse til at tackle de problemer sammen med arbejdsmarkedets parter, sammen med fagbevægelsen, sammen med myndighederne, og derfor har vi styr på situationen derude. Og det er jo altså en væsentlig anden situation end den, fru Line Barfod prøver at give indtryk af i forhold til mig.

Kl. 11:13

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 11:13

Line Barfod (EL):

Som jeg hørte hr. Jens Vibjergs ordførerindlæg, så gik det på, at man på det ene møde efter det andet fik besked om, at der ikke var problemer. Det var det, hr. Jens Vibjerg sagde i sit ordførerindlæg, det kan vi jo tjekke bagefter. Men det afgørende for os er jo, at fagbevægelsen er kommet til os adskillige gange, senest i henvendelsen fra Rødovre i går og før det med henvendelsen for et par uger siden fra Byggefagenes Samvirke og har peget på, at der er brug for flere værktøjer, at fagbevægelsen ikke kan løfte opgaven alene med de værktøjer, de har i dag, at der er brug for at gøre nogle flere ting.

Det undrer mig, at hr. Jens Vibjerg ikke tager det med i sit indlæg og ikke indrømmer, at ja, der er brug for nogle flere ting, for det er de meldinger, der kommer fra dem, der står midt ude i problemerne, dem, der i hverdagen rejser konflikterne, laver blokaderne og prøver at lave overenskomsterne med arbejdsgiverne.

Formanden:

Hr. Jens Vibjerg.

Kl. 11:14

ger netop på, at den gør alt det, den kan, men at den altså også mangler noget fra vores side.

Kl. 11:16

Jens Vibjerg (V):

De seneste eksempler, vi har, viser jo netop, at den danske model virker. Der har været nogle problemer, og dem har man fået løst gennem at bruge de kampmuligheder, man har. Det viser bare, at den danske model altså virker. Når vi har virksomheder, der er problemer med, så kan den danske model træde i kraft, og den får løst problemerne. Det synes jeg vi skal understøtte, og det er det, vi gør med de værktøjer, vi har lagt i værktøjskassen.

Vi er jo hele tiden i forligskredsen opmærksomme på udviklingen og har justeret, når der har været behov for at justere, og det vil vi selvfølgelig fortsat gøre. Men til det, som Enhedslisten gør, nemlig helt at underkende den danske arbejdsmarkedsmodel, må jeg sige, at man får indtryk af, at det, Enhedslisten rent faktisk ønsker, er, at vi skal ind og lovgive om mindstelønninger og sådan noget på det danske arbejdsmarked, for det er jo det, der indirekte bliver sagt. Og det ville da være en katastrofe i forhold til den danske model.

Kl. 11:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:15

Line Barfod (EL):

Nu er det hr. Jens Vibjerg, der har gennemført en lovgivning omkring mindsteløn i forbindelse med Lavsagen. Det er ikke Enhedslisten, der er kommet med en lovgivning med hensyn til at lave A- og B-overenskomster. Meldingen fra Bygge-, Jord- og Miljøarbejdernes Fagforening 3F i København, som havde den seneste sag ude i Rødovre, og som skrev tilbage til os, efter at det lykkedes dem at få overenskomst, er, at der er en række uløste problemer, som ligger hos politikerne. Det er skatteforhold, momsindbetaling, ligegyldighed med registrering i RUT-registeret, overtrædelse af udstationeringslovens krav om opholdsgrundlag for de ansatte og så en lemfældig kontrol, og de henviser til de krav, som byggefagene har sendt til os for nylig, hvori de nævner en række af de værktøjer, som vi har peget på i vores forslag til vedtagelse.

Så det passer jo ikke, når hr. Jens Vibjerg siger, at fagbevægelsen har det, den skal bruge, og at den seneste konflikt viser, at det virker. Den pe-

Kl. 11:14

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 11:16

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes, Enhedslistens ordfører mangler at anerkende, at det jo sådan set er det, som man i østforligskredsen har taget hånd om løbende. Også i dag fra i hvert fald Venstres, Konservativs og Det Radikale Venstres side har man erklæret sig parat til at tage yderligere tiltag, hvis det er nødvendigt.

Jeg kunne bare godt tænke mig helt principielt, når nu der er en forespørgselsdebat, at få fru Line Barfods svar på: Er man ikke enig i fra Enhedslistens side, at det er til gavn for borgerne i Den Europæiske Union, at vi har arbejdskraftens frie bevægelighed, personernes frie bevægelighed og varernes frie bevægelighed? Man får jo det indtryk, at det er til forsvar for nationalstaten. Og det plejer vi bare ikke at høre fra venstrefløjen, det plejer man jo sådan set at høre fra højrefløjen. Derfor er det bare, jeg vil spørge: I sidste ende, når regnskabet er gjort op, er det så ikke korrekt, at det er til gavn for borgerne i EU, at vi har både arbejdskraftens, varernes og personernes frie bevægelighed?

Kl. 11:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:17

Line Barfod (EL):

Det er til gavn for borgere at have retten til at kæmpe for lige vilkår. Det er det, EF-Domstolen har underkendt, fordi den sætter hensynet til, at firmaer kan konkurrere på lavere løn og dårligere arbejdsvilkår, højere, end at man har retten til at kæmpe for lige vilkår. Det mener jeg er et kæmpe problem og et udslag af, at den konstruktion, man har lavet i EU, bygger på hensynet til, at virksomheder skal kunne tjene penge, i stedet for at bygge på hensynet til mennesker.

Det er derfor, jeg mener, der er brug for at opbygge et nyt europæisk samarbejde, som har hensynet til mennesker som det grundlæggende, hensynet til, at mennesker skal kunne sikres ordentlige vilkår, i stedet for at det er hensynet til, at firmaer skal kunne tjene penge på at konkurrere på dårligere vilkår.

Kl. 11:18

Formanden:

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 11:18

Morten Østergaard (RV):

Jeg kender bare ikke et eneste folketingsmedlem, der synes, at virksomhederne skal kunne tjene penge på at konkurrere på dårligere vilkår – i hvert fald ikke inden for landets grænser. Til gengæld vil jeg i hvert fald sige, at for mit eget vedkommende og for Det Radikale Venstres vedkommende ser vi en klar sammenhæng mellem de fordele, der er for borgerne, og de fordele, der er for virksomhederne, hvis virksomhederne tjener penge og dermed har råd til at ansætte borgerne og udbetale dem løn til glæde og gavn for dem, så de får mad på bordet. Men det bliver sådan en ret fundamental debat.

Der sker da masser af ting fra EF-Domstolens side, som vi måske kunne tænke os anderledes. Det er jo også derfor, vi har folkevalgte både på nationalt plan og på europæisk plan og har regeringer, der sidder sammen. Jeg leder bare efter en eller anden form for anerkendelse af, at det da er en kæmpe fordel for de borgere, der er så heldige at bo i et EU-land, at der er regulering, og at der er mulighed for, at de østarbejdere, der kommer herop, rent faktisk har fået et arbejde i stedet for at leve i fattigdom og arbejdsløshed i Polen, eller hvor de nu er kommet fra.

Kan fru Line Barfod ikke alligevel på sådan en dag med en forespørgselsdebat mande sig op til at se, at der trods alt er visse fordele ved, at arbejdskraften kan bevæge sig frit i EU?

Kl. 11:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:19

Line Barfod (EL):

Jeg synes, at for mennesker, der har ret til at bevæge sig rundt i verden, er der fordele, hvis man har det godt. Hvis det, man bliver bevæget over til, er at få det dårligere og blive groft udnyttet, det, som vi oplever nogle steder i Danmark, det, vi ser med kolonnearbejderne på slagterierne i Tyskland, og det, vi har set mange andre steder, så er det ikke nødvendigvis en fordel. Og samtidig bliver vilkårene i de lande, de kommer fra, ofte endnu værre.

Hvis vi skulle have et europæisk samarbejde, der byggede på hensynet til mennesker, så ville vi i den grad sikre, at man har ret til at konkurrere på lige vilkår, vi ville sikre, at man har ret til at konflikte for lige vilkår for mennesker, og vi vil-

le sikre, at man gjorde noget ved den kæmpestore ulighed, der er, både i de enkelte lande inden for EU og jo også på verdensplan, og som gør, at der er et kæmpe pres på, at mennesker bliver tvunget ud i dårligere og dårligere arbejdsvilkår. I stedet for at vi laver en spiral, der går opad, så går den nedad i øjeblikket, fordi det bliver hensynet til at tjene penge, der står højest, i stedet for hensynet til mennesker.

Kl. 11:20

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Thomas Adelskov.

Kl. 11:20

Thomas Adelskov (S):

Det er jo fremgået af debatten, at Socialdemokraterne er fuldstændig enige med Enhedslisten i, at der er nogle redskaber, som vi sagtens kan give fagbevægelsen.

Men det, jeg alligevel også synes er lidt interessant, og som man kan uddrage af debatten i dag, er, at hvor Enhedslisten tidligere har stået og tordnet mod den Lavallov, vi har, og tordnet mod østaftalen og alt, hvad vi andre har lavet, må vi også bare konstatere, at det så sent som i går lykkedes fagbevægelsen – netop som en konsekvens af vores Lavallov – at tegne overenskomst ude i Rødovre. Der skete ikke det modsatte, der skete tværtimod det, at man brugte de kampsprid, man har adgang til, og som Enhedslisten har påstået ikke længere eksisterede. Man kunne lave konflikt, man kunne lave blokade, og man kunne tvinge en udenlandsk arbejdsgiver til at tegne overenskomst.

Så det synes jeg bare lige jeg ville notere her i slutningen af debatten. Jeg håber også, at Enhedslisten er glad for, at vi andre trods alt har gennemført en lovgivning, der betyder, at vi på trods af nogle rigtig kedelige domme i EU rent faktisk herhjemme har en god lovgivning, der sikrer, at fagbevægelsen kan tegne overenskomst.

Kl. 11:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:21

Line Barfod (EL):

Jeg er rigtig glad for, at vi har en fagbevægelse, der går ud og tager kampen, at vi har en fagbevægelse, der går ud og laver blokaden, laver konflikterne og sikrer, at der kommer overenskomst.

Hvorvidt det, de har gjort, er i overensstemmelse med EF-Domstolen, ved vi jo kun den

dag, der kommer en sag for EF-Domstolen fra Danmark. Det har man jo ikke nogen sikkerhed for at Lavalloven sikrer. Det blev meget tydeligt under hele forløbet med lovgivningen, at vi ikke ved, hvordan en sag ved Domstolen vil falde ud.

Det er jo det, der er vores store opgave: at støtte både den danske og den europæiske fagbevægelse, bl.a. på aktionsdagen den 15. maj, i at sikre, at vi på EU-plan får retten til at strejke og konflikte, så der ikke er nogen som helst tvivl om, at dansk fagbevægelse har ret til at lave konflikt for lige vilkår og ikke for dårligere vilkår.

Kl. 11:22

Formanden:

Hr. Thomas Adelskov.

Kl. 11:22

Thomas Adelskov (S):

Det der med – jeg tror også, jeg sagde det i min tale – at nogle partier taler det her op, som om det er et stort problem, for at skabe usikkerhed og angst, kan man måske godt forstå, når der nu er et forestående europaparlamentsvalg.

Jeg bliver bare nødt til igen at sige: Enhedslisten må jo erkende, at der i Danmark er konfliktret over for udenlandske arbejdsgivere, at man kan tage kollektive kampskridt, at man kan tvinge udenlandske arbejdsgivere til at indgå overenskomst. Det skete f.eks. i går.

Det er så rigtigt, at det da godt kan være, at der på et eller andet tidspunkt er en, der rejser en sag, måske bl.a. fordi Enhedslisten render rundt og fortæller, at der er huller, og at det kan man godt; og der er så en, der tror på det vrøvl. Men faktum er jo, at det lige nøjagtig i går blev dokumenteret, at alle de værktøjer, vi har givet for at undgå, at Lavaldommen rent faktisk skulle betyde, at man kunne komme til det her land og undgå og undslå sig at tegne overenskomst med dansk fagbevægelse – det er manet i jorden – virker. Det kan lade sig gøre, og det virker.

Kl. 11:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:23

Line Barfod (EL):

Jeg har intet ønske om at sprede usikkerhed og angst. Tværtimod mener jeg, det er afgørende, at der kommer et politisk flertal i Folketinget, som vil være med til at sikre, at vi får lige vilkår i Danmark.

Jeg mener, det er afgørende, at vi går ud og tager de problemer, som man har på arbejdspladserne, meget alvorligt, altså at vi tager den

meget stærkt stigende arbejdsløshed, der er, især i udkantssområderne meget alvorligt. For ellers risikerer vi, at det går galt. Det tror jeg ikke på at man kan tie ihjel eller vende ryggen til.

Jeg tror, det er helt afgørende, at vi tager det alvorligt, at vi tager udfordringerne op og netop støtter fagbevægelsen i at gå ud og tage de konflikter, der skal til, altså giver fagbevægelsen de værktøjer, der skal til for at sikre lige vilkår. For ellers er jeg bange for, at det går galt. Og jeg tror, det går meget værre, hvis vi prøver at tie problemerne ihjel og vender ryggen til dem i stedet for at tage dem alvorligt og rejse dem herinde og være med til at bakke op om fagbevægelsen og være med til at sige igen og igen, at det handler om lige vilkår, og at det handler om at modvirke social dumping.

Kl. 11:24

Formanden:

Tak til fru Line Barfod.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er dermed sluttet.

Som oplyst vil afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse først finde sted tirsdag den 31. marts.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 139:

Forslag til lov om ændring af lov om Forebyggelsesfonden. (Støtte til udarbejdelse af ansøgning m.v. til Forebyggelsesfonden).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 25.02.2009).

Kl. 11:24

Forhandling:**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Og den første, der får ordet, er hr. Peter Juel Jensen som ordfører.

Kl. 11:25

(Ordfører)

Peter Juel Jensen (V):

Det her lovforslag er et af resultaterne af en god proces mellem regeringen, Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre om fordelingen og prioriteringen af Forebyggelsesfondens midler.